

Глава 11.

Відродження

Ханаану на

небесах і на землі

- Земля смерті — це земля життя, а земля життя — це земля Небес
- Нова надія для Китаю
- Матір миру в мусульманському світі
- Проливний дощ, сльози радості
- Небесний об'єднаний світ в Океанії
- Квіти надії розквітають у Небесній Латинській Америці
- Шлях до єдиного небесного світу
- Народження небесного світу

Земля смерті — це земля життя, а земля життя — це земля Небес

Я намагалася вийти за рамки своїх обмежень, щоб виконати обіцянку, яку дала Небесному Батькові, Істинному Батькові та нашим членам церкви в усьому світі — відновити сім небесних країн до початку проведення наших заходів у День заснування в лютому 2020 року. Зусилля семи років від вознесіння Істинного Батька наближалися до моменту кульмінації. Щоби все завершити, 40 днів — зі середини листопада до кінця року — я присвятила тому, аби пройти шлях відновлення Ханаану на небесах і на землі.

У різних куточках світу є люди, які знають мене як Матір людства, Матір миру, Матір світу. Отже, незважаючи на величезні виклики, моя рішучість заради нашого Небесного Батька, Небесного провидіння і всього людства — абсолютно непохитна. Вона опирається на обітницю, яку я дала, схиливши голову перед святим тілом Істинного Батька: «Я встановлю Чонільгук на землі».

40-денний шлях розпочався в Камбоджі. 19 листопада 2019 року на особисте запрошення прем'єр-міністра Хун Сена, яке я із задоволенням прийняла, я вилетіла у Пномпень. Азіатсько-тихоокеанський саміт став першою подією, яку уряд Камбоджі проводив спільно з неурядовою організацією. Він відбувся у Пномпені в офісі прем'єр-міністра, відомому під назвою Палац миру. На прийнятті перед початком саміту Хун Сен зібрав світових лідерів-учасників.

Прем'єр-міністр розповів про важливість Азіатсько-тихоокеанського саміту, необхідність гармонії та співпраці між країнами Азії та про зусилля, які він доклав до розвитку Камбоджі. У своєму виступі я наголосила на значущості цієї події. «Мета цього саміту, — сказала я, — донести те, що Бог — Творець, від якого ми віддалилися через гріхопадіння людини, є Небесним Батьком людства. Наше майбутнє сповнене надії, бо ми проводимо Азіатсько-тихоокеанський саміт під керівництвом Бога».

Учасники підтримали цілі саміту та схвалили новаторську ініціативу уряду Камбоджі і співпрацю з UPF. Прем'єр-міністр Хун Сен також схвалив мою ініціативу Азіатсько-тихоокеанського об'єднання як шляху співпраці, який призведе до миру в Азії. Після нашої зустрічі він провів мене до головної зали, де розпочався захід.

У події взяли участь понад 800 представників із 46 країн, зокрема і декотрі глави держав. Я розповідала їм про нашу роль у сприянні здійсненню Небесного провидіння та про майбутню епоху тихоокеанської цивілізації — остаточного пункту поселення, згідно з провидінням. Я заявила, що тихоокеанська цивілізація стане єдиною з істинною любов'ю, яка вирізняється ставленням до Бога як до Небесного Батька. У присутності кількох нинішніх та колишніх глав держав і послів Його Високоповажності Хун Сен підтримав погляд регіонального миру, який ліг в основу ініціативи Азіатсько-тихоокеанського об'єднання, яку я запропонувала.

19 листопада 2019 року: пленарне засідання Азіатсько-тихоокеанського Саміту, Палац миру в Пномпені, Камбоджа

Ісус сказав, що перші можуть стати останніми, а останні — першими. Свідченням цього стало те, що делегати, які хоч і перебували далеко від батьківщини Ісуса, таки підписали Пномпенську декларацію та активно підтримали погляди щодо Азіатсько-тихоокеанського об'єднання. Так багато було зроблено для провидіння; здавалося, ніби тисяча років спресувалися в той один день. Я думала, що Небесний Батько та Істинний Батько, напевно, були дуже задоволені результатами саміту.

Наступного дня в престижному театрі «Кох Піч» у Пномпені ми зібрали Фестиваль молоді та сім'ї задля розбудови країни і миру. У ньому взяли участь понад 4 000 учасників: глави держав з усього світу, віцепрем'єр-міністр Бін Чхін, Головний секретар Міністерства внутрішніх справ Ім Нолла та багатьох урядовців. Коли я проводила церемонію Благословення, що стала кульмінацією Фестивалю молоді та сім'ї, я благословила цю державу як Небесну Камбоджу — країну, де може оселитися наш Небесний Батько.

Готуючись до цієї історичної події, я щиро молилася та присвячувала себе заради Камбоджі. Із 1975 по 1979 роки через хибну ідеологію пролилася кров багатьох невинних. Близько двох мільйонів людей заморили голодом до смерті через комунізм. Сьогодні, майже 40 років по тому, Небесний Батько послав Єдинородну Доньку і Матір миру в Камбоджу, щоб благословити цю землю як Небесну країну.

Небесне провидіння має багато вимірів. З людського погляду мій візит до Камбоджі, можливо, виглядав як поїздка до країни для проведення заходу. Однак провидіння Небес не таке одновимірне. Мені потрібно було звільнити як душі жертв, які були несправедливо замордовані, так і душі тих молодих людей, яких уряд змушував вбивати і поводитися зі своїми ближніми надзвичайно жорстоко.

Під час молитви благословення я спершу втішила Небесного Батька, серце котрого розривалося через масові вбивства в Камбоджі. Далі я звільнила душі тих, хто загинув унаслідок жорстокості. Через церемонію Благословення я благословила минуле, сьогодення та майбутнє Камбоджі, щоб її молодь могла почати підготовку до багатообіцяльного майбутнього.

Нова надія для Китаю

З давніх часів у багатьох культурах і традиціях океан сприймали як матір. Китайські ієрогліфи на позначення словосполучення «Тихий океан» перекладаються як «великий океан миру», а його назва англійською «Pacific» означає «миролюбний за характером чи намірами». Тихоокеанська цивілізація може стати великою колискою миру, якщо відкриє епоху цивілізації, що відзначатиметься синівською відданістю Небесам (хьоджьон), істинною любов'ю і життям заради інших. Вона зможе досягнути цього, тільки якщо піклуватиметься про інших з жертвним і альтруїстичним серцем матері, відмовившись від звичайних грішних методів спокус, завоювань та експлуатації.

Тихоокеанська цивілізація виникне на останніх етапах провидіння на чолі з Істинною Матір'ю людства, Єдинородною Донькою. Саме тоді через Єдинородну Дочку повинен відкритися жіночий аспект Бога як Небесної Матері, що був прихований протягом історії. Бога більше не можна розглядати лише як Небесного Отця; Бог є Небесними Батьками — гармонійним, досконалим союзом Небесного Отця і Небесної Матері. Тихоокеанська цивілізація визначається ідеалом єдиної родини людства, що природно проявляється, коли ми ставимося до Небесного Батька як до вертикальних батьків людства.

2017 року я проголосила культуру шімджон, зосереджену на істинній любові, на 12 мітингах надії, що проходили в Кореї, Японії, США, Таїланді та інших країнах. Сотні тисяч людей відвідали ці заходи. Я й надалі проголошувала тихоокеанську цивілізацію та культуру серця протягом 2018 року, починаючи з Африканського саміту в Сенегалі та закінчуючи Азіатсько-тихоокеанським самітом у Непалі. Але для того, щоб твердо встановити епоху тихоокеанської цивілізації, важливою є участь регіону Великого Китаю з населенням 1,7 мільярда осіб.

Упродовж десятиліть Рух об'єднання в Китаї пройшов чимало випробувань. 2017 року ми розпочали підготовку до заснування Китайської народної федерації за мир у всьому світі (Chinese People's Federation for World Peace — CPFWP), об'єднавши закордонних та інших етнічних китайців. Перші — це китайці, які покинули країну та переїхали за кордон, зберігши своє культурне коріння та зв'язок із країною. Другі — це китайські емігранти, які втратили мовні та культурні зв'язки з Китаєм. Кажучи «Китайська народна федерація», ми маємо на увазі обидві групи.

2019 року постало завдання створити Китайську народну федерацію за мир у всьому світі та Азіатсько-тихоокеанське об'єднання. Тільки після цього може досягнути сталого розвитку епоха тихоокеанської цивілізації. У цьому історичному контексті Всесвітня асамблея Китайської народної федерації за мир у всьому світі була дуже важливою. Всесвітня асамблея пройшла 22—23 листопада 2019 року в Тайвані, після того як ми відкрили Китайську народну федерацію за мир у всьому світі у восьми країнах, включно з Канадою, Малайзією, Таїландом та Індонезією.

Це був справді історичний день. У церемонії відкриття взяли участь понад 300 китайських лідерів. Президентка Чанг По-я з Тайванського управління Юань вийшла на сцену як основний доповідач і представила мене такими словами: «Істинна Матір — велика жінка, яка присвятила своє життя служінню іншим. Ми маємо рідкісну і цінну можливість зустрітися з нею особисто».

Після Всесвітньої асамблеї у виставковому центрі «Нанган ми провели фестиваль «Благословення сімей хьоджьон». Залу заповнили близько 7000 пар з усього Тайваню. Вони прагнули взяти участь у цьому натхненому фестивалі та отримати Благословення на шлюб. Колишня віцепрезидентка Люй Сю Лянь, яку глибоко поважають на Тайвані, представила мене, сказавши: «Завдяки діяльності преподобного доктора Мун Сон Мьона та докторки Хан Хак Джа, яка пов'язана з Небесами, ми стали однією сім'єю, що виходить за межі рас,

національностей та цивілізацій. Для мене честь бути частиною цієї чудової події».

Двоє дітей із Тайваню поділилися своїм вражаючим досвідом щодо підготовки події. Маленька 9-річна дівчинка на ім'я Цзя Джен щодня після школи упродовж 20 хвилин запрошувала на фестиваль, роздаючи листівки. У своїй розповіді вона згадала, що не могла бути без діла, поки її Істинна Мама подорожує світом заради втілення Бачення 2020. Одного разу з нею трапилося щось особливе: 60-річну власницю ресторану, котра часто гуляла цією вулицею, зворушила посвята дитини, яка щодня о тій же порі в одному й тому ж місці роздавала листівки. Вона зупинилася, щоб поговорити. Ця маленька дівчинка поділилася тим, що в неї на душі, зі значно старшою дамою, яка врешті-решт відвідала фестиваль.

Щоб не відставати, її старший брат Дін Джун також наполегливо працював задля майбутнього Благословення. Він щодня, присвячуючи себе, рекламував фестиваль і шукав кандидатів на Благословення. Позаяк він так багато часу приділяв запрошенню людей, то занедбав навчання й отримав низькі оцінки на шкільних іспитах. Стурбовані батьки почали запитувати: «Оскільки ти учень, хіба не навчання має бути головним для тебе?»

«Я буду навчатися після візиту Істинної Матері на Тайвань», — відповів він і почав ще більше часу приділяти на те, аби запросити людей. У підсумку, він привів 27 пар на Благословення, зокрема й сільського голову та його дружину. На Тайвані сільські голови представляють від 5 000 до 10 000 жителів. Юнак присвятив цей чудовий результат Небесам. Їхні з молодшою сестрою досягнення є справді зворушливими прикладами прекрасної традиції синівської шанобливості.

Майбутнє Чонільгук дійсно сповнене надії. Синівська шанобливість другого та третього поколінь стосовно Істинної Матері схожа на соняшники, що повертають свої голівки до сонця, яке рухається небом. Така синівська відданість — дуже радісний дарунок. Мене запитали:

«Істинна Мамо, як ви почуваетесь сьогодні, після завершення мітингу надії на Тайвані?»

«Я пишаюся вами у глибині своєї душі, — відповіла я. — Це було справді дивовижно».

Мене найбільше розчулила наша тайванська молодь, яка організувала культурний захід «Хьоджьон». Я дала їм велике благословення, знаючи, що наближається день, коли регіон Великого Китаю почне поважати Небесних Батьків та Істинних Батьків.

Регіон Великого Китаю може досягнути гармонії на основі загальнолюдських сімейних цінностей, якщо ми будемо Благословляти шлюб. Церемонію Благословення, в якій взяло участь близько 14 400 осіб, можна вважати вихідним пунктом втілення єдиного світу через гармонійні сім'ї. Відтепер усі цивілізації будуть приносити такі ж плоди, як тихоокеанська. Це шлях Небес. Тихоокеанська цивілізація не повинна бути егоцентричною, яка ґрунтується на завоюваннях і грабунках. Наше завдання — щоб тихоокеанська цивілізація збільшилася і пустила глибоке коріння в культурі синівської відданості Небесам (хьоджьон); культурі, заснованій на істинній любові, яка прагне віддавати знову і знову, забувати про віддане і прагнути віддати ще більше.

Завдяки цьому тихоокеанська цивілізація забезпечить гармонію та єдність між цивілізаціями, що сформувалися протягом історії людства: континентальною та океанічною, східною та західною, розвиненими та тими, що розвиваються. Центром тихоокеанської цивілізації є Корея, батьківщина Божого провидіння.

Матір миру в мусульманському світі

Коли 27 листопада 2019 року я приземлилася в аеропорту Ніамея (Нігер), мене зустріли посадовці за найвищим рівнем протоколу. Нам сказали, що президент і громадяни радіють з приводу мого приїзду, і це виявилось більше ніж правда. Мене неабияк вразило тепле прийняття з боку прем'єр-міністра Брігі Рафіні, керівника його апарату, кабінету міністрів та інших високих представників цієї мусульманської країни Центральної Африки.

Наша зустріч була довгоочікуваною. Адже прем'єр-міністр та десятеро міністрів кабінету мали прибути до Сеула ще в лютому на Всесвітній саміт 2019 року. Але невідкладні державні справи завадили прем'єру здійснити поїздку, тому він відправив міністерську делегацію. Чиновники, які прибули до Сеула, були зворушені до глибини душі. Повернувшись до Нігеру, вони подали докладний звіт про Всесвітній саміт 2019 та нашу діяльність. Прем'єр-міністр погодився відвідати Африканський саміт, який було заплановано на вересень 2019 року в Сан-Томе і Принсіпі.

Проте знову ж таки — цього разу через загрози безпеці внаслідок терористичних актів на півночі Нігеру — прем'єр-міністр не зміг взяти участь у саміті. Він через міністра з планування передав власноручно підписане звернення. У листі йшлося про його сильне бажання провести Африканський саміт та церемонію Благословення під керівництвом Істинної Матері.

Отже, після кількох невдалих спроб ми нарешті побачилися, і зустріч ця стала ще особливішою та радіснішою. В аеропорту мене зустрічали прем'єр-міністр і міністр закордонних справ, привітала почесна варта й

провідна трупа традиційного танцю. Та найбільше мене вразила почесна варта і я тоді подумала: «Сини Нігеру такі галантні, моторні і патріотичні». Як Істинна Мати я відчувала, що хочу усиновити цих легенів із Нігеру.

Увечері, коли я прибула, Його Високоповажність Президент Махамадусу Іссуфу люб'язно запросив мене на вітальний банкет президентського саміту. На банкеті було триста учасників, серед яких — діючі і колишні очільники держав, спікери парламентів, міністри та інші VIP-особи. Я радісно згадую, як президент Іссуфу називав мене тоді Матір'ю миру і висловлював свою щирю приязнь та повагу до Республіки Корея.

Десь за два роки до того, 18 січня 2018 року, я проголосила Небесну Африку під час свого виступу на першому континентальному Африканському саміті, що проходив у Дакарі (Сенегал). Завдяки цьому проголошенню Всесвітня федерація миру та інші організації із червня почали працювати над тим, аби забезпечити підтримку та участь африканських урядів у програмі «Проєкт Небесної Африки». Цей проєкт охоплює 10 програм, зокрема і Рух Благословення Істинної сім'ї, які зосереджені на встановленні миру та розвитку. Іноді нашій делегації потрібно було чекати до 10 днів, щоб зустрітися з главою держави. Оскільки перенесення зустрічей — доволі звична річ, наша делегація нерідко навіть пропускала прийоми їжі, перебуваючи в режимі постійного очікування.

29 листопада 2019 року: Фестиваль оновлення та Благословення сім'ї у Ніамеї, Нігер

Завдяки щирій посвяті та енергійності наших посланців, 10 країн підписали меморандуми про взаєморозуміння та угоди про участь у «Проекті Небесної Африки». Звичайно, Нігер входив до переліку цих країн. Ідеал єдиної сім'ї людства — це мрія Небесного Батька та бажання людей. Президент Нігеру дуже мудро підійшов до втілення цієї мети. Завдяки його активній підтримці та відданості 2019 року відбувся континентальний саміт Африки та Фестиваль оновлення сім'ї. Щоби провести ці події, ми йшли новим, незвіданим раніше шляхом. Це був справжній виклик і святе починання, яке вдалося реалізувати завдяки надзвичайній підтримці уряду, країни та континенту. Під час саміту я перед головними особами, які керують цим континентом, виголосила істину, якою наш Небесний Батько не міг поділитися протягом 6000 років. Проголошення того, що Благословення Небесного Батька настає, коли люди перебувають в єдності з Єдинородною Дочкою, прокотилося, як грим, не лише Нігером, а й усією Африкою.

Після відкриття пленарного засідання саміту ми з президентом Іссуфу підписали Ніамейську резолюцію в присутності 2000 лідерів, які зібралися там. На сцену вийшли офіційні представники 54 країн, а також чимало дійсних та колишніх глав держав. Президент Іссуфу підкреслив важливість саміту, який сприятиме розвитку Африки, своє захоплення з приводу зростання Кореї після Корейської війни та вдячність за спільне проведення цього масштабного заходу та мою особисту участь у ньому. Цю велику перемогу саміту я подарувала Небесам.

Я цілком усвідомлюю посвяту пророка Мухаммеда справі утвердження багатой релігійної традиції ісламу, і багатьох видатних мусульманських лідерів, яких мені доводилося зустрічати, вважаю своїми синами. Завдяки цій події глави держав та лідери ісламського світу поглянули на мене зовсім з іншого боку — як на Істинну Матір та Матір миру. Саміт став чудовою подією, унікальною в історії Руху об'єднання.

Наступного дня після саміту в Нігері відбувся історичний Фестиваль оновлення та Благословення сім'ї. Оскільки це була перша церемонія Благословення, яку я проводила в мусульманській країні, я молилася ревніше, ніж будь-коли раніше.

Зранку, перед Благословенням, президент поцікавився, чи добре я спала в новому домі — Нігері. Я радісно відповіла, що виспалася чудово завдяки теплову та привітному прийняттю. Після того, як ми коротко обговорили саміт, що пройшов напередодні, президентський ескорт провів мене до місця Благословення.

Дипломатичний протокол іноді називають «війною без зброї». Ось чому я називаю протокол Чонільгук «Небесним протоколом». Було заплановано, що під час Благословення з привітальним словом від імені уряду звернеться прем'єр-міністр. Отже, відповідно до протоколу, того дня я мала вийти на сцену для проведення Благословення разом із прем'єр-міністром. Однак голова Національних зборів зазначив, що як представник народу він повинен також вийти разом із нами.

Прем'єр-міністр погодився на це неочікуване прохання. Я вирішила оновити протокол, тож попросила прем'єр-міністра як представника уряду і голову Національних зборів, який представляв народ, стати по обидва боки від мене і разом вийти до місця, де мало відбутися Благословення. Це була особлива мить для мене, бо я відчула, якими близькими стали наші душі.

Місце проведення події заповнили пари, які вже знали, що таке Благословення, і прагнули його отримати. Красиві, одягнені в білий традиційний одяг, вони з гідністю та вдячністю брали участь у церемонії. Розвіявши попередні побоювання, мусульманські лідери врочисто пройшли священну церемонію Благословення. Серед присутніх було багато діючих та колишніх глав держав, спікерів парламентів, міністрів, парламентарів, релігійних лідерів та інших провідних очільників громадянського суспільства з усієї Африки.

Благословення розпочали з церемонії Святої води. Віддавши шану

мусульманській релігійній чутливості, замість окроплення я занурила свої руки в миску зі святою водою й обережно торкнулася тильних сторін схрещених рук кожної представницької пари. Глядачі були зворушені: вони аплодували, й оплески не стихали, поки тривала церемонія.

Благословення шлюбу є всеохопним, воно виходить за межі рас, релігій та національностей. Завдяки небесним діям, узгодженим із місцевими традиціями, Небеса подарували Благословення в Нігері, а це наблизило створення єдиної родини людства на чолі з Небесним Батьком. Я пригадала, що 1991 року, коли моєму чоловікові повідомили, що мусульмани не сприймають звання «преподобний», він, не замислюючись, відповів: «Без проблем. Називайте мене Батьком Муном».

Вісімдесят відсотків території Нігеру займає пустеля. У такому суворому середовищі Небеса підготували Благословення для країни, зростивши праведних лідерів. Одним із тих праведників, що доклали найбільших зусиль до проведення саміту, був Касум Майга, депутат парламенту Нігеру. Він — найвідданіший серед синів — засвідчив, що в нього потекли сльози радості, коли я вийшла з літака, бо здійснилася його найзаповітніша мрія. Він першим подарував мені квіти на честь перемоги, яку здобула перша національна церемонія Благословення в мусульманській країні Африки. Після цієї події з усього світу почали надходити подяки та привітання: «Істинна Мати, Матір миру, обійняла іслам».

Фестиваль оновлення та Благословення сім'ї в Нігері став натхненою, навіть надзвичайною драмою. Коли заходи вже добігали кінця, доктор Юн, генеральний секретар нашої штаб-квартири Чонджонгун, від імені Чонільгук підписав меморандум про наміри розвитку Проєкту Небесної Африки з представниками Комісії Африканського Союзу, Економічним співтовариством країн Західної Африки (ECOWAS) та G5 регіону Сахель.

Завдяки цим подіям африканський континент і цілий світ докорінно змінилися; цей саміт запам'ятається надовго. Незважаючи на складні

обставини, саміт об'єднав усіх, хто був до нього причетним. Це створило передумови, й Небеса не могли не підтримати цихподій.

Я усвідомлюю, що мені вже майже 80 років, і я наближаються до межі тривалості життя на землі. Однак я як єдина Єдинородна Донька і Мати світу то хочу побувати скрізь, де на мене чекають. Небесний Батьку, я справді глибоко вдячна Вам за все.

Проливний дощ, сльози радості

В Африці дощ вважають благословенням.

Дощ під час сьогоднішньої церемонії Благословення — це сльози радості Небес.

Проливні дощі — поширене явище в Південній Африці. Однак ніхто не очікував, що дощитиме впродовж усього періоду мого перебування в Йоганнесбурзі в грудні 2019 року. Дощ лив годинами та днями. Перед прибуттям у мене майнула думка, що африканська континентальна церемонія Благословення буде надзвичайно складною. І ця думка стала пророчою.

Багато років ми планували провести континентальний саміт і церемонію Благословення в ПАР. На жаль, рівень Федерації сімей у Південній Африці не був достатнім для того, щоби спільно з урядом ПАР організувати саміт та Благословення. Однак 2018 роу ми нарешті налагодили зв'язки з народом та урядом ПАР під час спільного святкування сторіччя від дня народження Нельсона Мандели в Мвезо, а також саміту і церемонії Благословення в Кейптауні у 2018 році. На цій основі, завдяки ініціативам пророка Радебе та інших впливових релігійних лідерів, ми заклали підвалини для проведення саміту і Благословення на континентальному рівні.

Наші благословенні сім'ї і місіонери запросили до безпосередньої участі в подіях понад 100 000 пар. До того ж ми очікували, що мільйони громадян Африки та інших людей з цього світу візьмуть участь онлайн. І зусилля, спрямовані на мобілізацію людей, таки дали результат — ми отримали багато позитивних відгуків. Більшість учасників були з Йоганнесбурга, де розташований «ФНБ-стадіон», але були й такі, хто

добирався кілька днів, щоби взяти участь у події. Загалом у церемонії взяли участь пари з 54 країн світу, найбільше осіб було з Мозамбіку, Замбії та Зімбабве. Державне телебачення, радіо Південної Африки та інші впливові ЗМІ з усієї Африки готувалися до прямого ефіру.

Однак пророк Радебе та господарі нервували, поглядаючи на небо. Упродовж восьми днів ішов дощ, і Йоганнесбург почало потроху затоплювати. У день Благословення почалася безперервна злива. Іноді вона ненадовго стихала, але потім знову дужчала. Під'їзди до стадіону та дороги навколо нього були залиті водою; деякі райони затопило. Більшість представників уряду переконували нас перенести подію, бо не вірили, що люди прийдуть. Близько тридцяти відсотків орендованих автобусів скасували замовлення, розуміючи, що не зможуть дістатися до місць посадки пасажирів.

За день до церемонії пророк Радебе сказав мені, що ні вітер, ні дощ не відвернуть людей від участі в Благословенні.

Напередодні події, коли, мов дощ, полилися повідомлення про скасування автобусів, пророк Радебе та його команда перейшли в аварійний режим роботи і якимось чином замовили ще 500 автобусів. Пророк так наполегливо працював, бігаючи туди-сюди, щоб реалізувати те, чого, на його думку, прагнули люди — взяти участь у Благословенні. І коли день церемонії континентального Благословення настав, люди втілили своє велике бажання. Із 5-ої години ранку пари почали заходити на стадіон. Утворилися довгі черги, але всі терпляче чекали. Заходячи, учасники прямували на третій поверх, який мав захист від дощу.

Незважаючи на непогоду, святковий настрій охопив стадіон. Люди танцювали і співали, дякуючи за історичне Благословення, яке вони отримають від Єдинородної Божої Доньки. Панувала фестивальна атмосфера. Їхня посвята стала ще виразнішою, коли на прохання пророка Радебе учасники з третього рівня почали спускатися на перший поверх і виходити на поле. Навіть під плащами та парасольками більшість людей промокли вщент. Проте ніщо не могло зіпсувати їхнього настрою. Навіть після того, як усі зайняли місця на стільцях,

учасники часто підхоплювались і починали танцювати, співати чи аплодувати. Посвята пророка Радебе та членів Церкви об'явлення Божого була колосальною.

Прибувши на стадіон, я побачила наречених у смокінгах та весільних сукнях, які чекали Благословення. Коли мене помітили, то здійнявся галас. Я почула «Матір Мун! Матір Мун!», пролунали оплески. Я відчула, що хмари випускають зливи радості та благословення.

Однак несподівано трапилася ще одна прикра ситуація: коли я вже вийшла зі зеленої кімнати і от-от мала зайти в ліфт — вимкнулася електроенергія. Неймовірно, хоч музика і припинилася, учасники продовжували співати та аплодувати! Оминувши ліфт, я пішки пройшла три поверхи, щоб ні великі, ні малі перешкоди не стали на заваді проведення свята Благословення. Дійшовши до вхідного тунелю, я побачила пророка Радебе, який очікував мене, широко й привітно посміхаючись. Я дуже зраділа, побачивши його, і сказала: «Зробімо сьогодні все можливе!».

Він запросив мене в'їхати на стадіон у машині з відкритим верхом. Ідея полягала в тому, щоб я об'їхала поле стадіону і привітала учасників, перед тим як пройти до сцени. Через дощ ми дещо скоригували план, і закрили дах автомобіля. Попри це, коли ми виїжджали з тунелю на поле, натовп оглушливо вирував. Учасники вставали, махали руками, вигукуючи «Матір Мун», коли ми проїжджали повз почесну варту.

Після того як наш автомобіль проїхав кілька метрів полем, сталося диво. Сильний дощ раптово припинився. Натовп рушив до нижніх трибун без даху, щоби побачити мене, і відразу стало помітно, що стадіон переповнений. Мене знову охопило відчуття вдячності до нашого радісного Небесного Батька, який завжди працює за лаштунками. Відкривши дах автомобіля, ми з пророком Радебе почали махати руками, вітаючи захоплений натовп. Овації та вигуки глядачів справді вражали. Це було дивовижне видовище. Пророк Радебе поглянув на

мене і з гордістю сказав: «Матір! Увесь стадіон заповнений».

7 грудня 2019 року: церемонія Благословення шлюбу 200 000 осіб, Йоганнесбург, Південно-Африканська Республіка

Я вийшла на сцену, щоби провести церемонію. Уперше в історії людства ми провели континентальну церемонію Благословення, а Африка стала першим континентом, який удостоївся такої честі. Сто шістдесят дві пари представляли 54 країни; серед них, зокрема, було 54 пари молодят, 54 раніше одружені пари і 54 пари релігійних, урядових діячів та вождів племен. На сцені розмістилося понад 100 представників, поміж яких були п'ять діючих глав держав та офіційні урядові делегації. Учасниками Благословення, окрім зазначених VIP-персон, були також шестеро колишніх глав держав, дванадцяттеро спікерів парламенту, 140 парламентарів, 219 традиційних правителів, 127 релігійних лідерів та понад 80 представників засобів масової інформації з 30 країн.

Серед них був і король зулусів — найбільшого племені ПАР. Це плем'я славалося тим, що чинило опір завоюванню європейських сил. Зулу відіграє головну роль у формуванні самобутності та традицій сучасної Південної Африки. Тож така плеяда відомих пар і свідків на сцені

додала вагомості церемонії Благословення.

Отже, я провела церемонію Святої води, від усієї душі благословляючи відроджений континент, Небесну Африку, континент надії та благословення. Пророк Радебе вийшов на сцену, щоб взяти чашу зі святою водою і допомогти мені. Нехтуючи дотриманням протоколу, що відповідає його посаді, пророк Радебе з радістю допомагав мені. Я відчувала, що він і є тим шанобливим сином, який прагне допомогти матері.

Після церемонії Святої води відбулося проголошення та молитва Благословення. Цього благословенного дня я вилила свою душу Африці: «Надія численних пророків, королів і традиційних правителів цього континенту полягає в тому, щоб через служіння Небесному Батькові настав день сталого миру. Я щиро молюся, щоб Небеса благословили цей континент».

Поки я молилася, знову пішов дощ. Ми всі відчули, що це були не сльози скорботи, а Божі сльози радості. Згодом пророк Радебе сказав: «Дощ, який падав, немов водоспад у Південній Африці, під час Благословення, символізував сльози радості Небес. Дощ змив Божий біль, якого йому завдали нещастя в Африці». Мене також неабияк зворушили слова пророка Радебе, коли він звернувся з привітальним словом: «Сьогодні особливий день Благословення для африканського континенту. Ми всі щиро вітаємо Істинну Матір, Єдинородну Божу Доньку, яка об'єднує всі раси та народи світу. Я вважаю, що нині починається нове майбутнє Південної, та й усієї Африки. Вона дійсно наша Істинна Мати».

Континентальна церемонія Благословення стала великим історичним тріумфом. Отже, 2019 рік завершився ідеально, відчинивши ворота в 2020-й! Коли ніхто не вірив, що ми зможемо відновити країну, ми заклали основу для створення небесної країни та небесного континенту. Ми стали першими на цьому незвіданому шляху — й здобули велику перемогу Небес на континентальному рівні. Це був справді чудовий день.

Небесний об'єднаний світ в Океанії

Я прагнула, щоб у 2019 році кілька поколінь Істинної Сім'ї відіграли провідну роль, встановивши зразковий шлях до відновлення країн. Щоб, успадкувавши цю сферу перемоги, вони відновили сім країн і в такий спосіб підготували подарунок Небесному Батькові та Істинному Батькові. Тож запросила членів своєї сім'ї як спеціальних посланців, що представляють небесний і земний світи, керувати двома мітингами надії. Родини Мун Хьо Джина (Мун Йон А) та Мун Хин Джина (Мун Хун Сук) очолили події в Палау, а Мун Сон Джин та Пак Ін Суп керували заходами в Домініканській Республіці.

Республіка Палау розташована в західній частині Тихого океану. Країна складається з 340 прекрасних островів, які нагадують про первісне творіння Бога. Ми з чоловіком вперше відвідали Палау 2005 року, щоб відкрити там філію Федерації всесвітнього миру. Я вдруге навідалася туди у 2006 році з кількома своїми дітьми, виступивши перед великою аудиторією.

Коли настав час планувати саміт перших леді 2019 року, ми вирішили, що ідеальним місцем для його проведення стане Палау. У цій країні саме матір є центром сім'ї, суспільства та традиційної культури. Президенти та перші леді Палау активно підтримують наш рух ще з 1992 року. Мене неабияк розчулило те, що перша леді Палау приїхала до Кореї, аби віддати шану моєму чоловікові на церемонії його вознесіння.

Те, що жінки мають відіграти головну роль у створенні тихоокеанської цивілізації, є проведенційною необхідністю. А отже, в тому, що Азіатсько-тихоокеанський саміт перших леді та церемонія

Благословення, які позначають початок Небесного об'єднаного світу, пройшли в матріархальному суспільстві Океанії в Палау, приховано глибокий сенс. Зважаючи на ту обставину, що чисельність наших членів церкви в Палау доволі мала, проведення там саміту та церемонії Благословення стало справжнім викликом. Тому я вдячна всім місцевим членам церкви та волонтерам, які допомогли нам з організацією.

9 грудня 2019 року, напередодні головної події, ми провели вітальний банкет для понад 300 поважних гостей із 36 країн. Серед них були Президент та перша леді Палау Томас і Деббі Ременгесау, а також восьмеро як нинішніх, так і колишніх перших леді, спікер законодавчих зборів Тонги та його дружина, парламентарії з Бутану та Шрі-Ланки. Вечеря проходила під спокійним чистим нічним небом, усіяним зірками. У своєму вітальному слові президент сказав: «Хоч я є президентом цієї країни, сьогодні ж прийшов у гості на запрошення своєї дружини, першої леді, котра є господинею цього річного саміту». Це було святкове та дружнє зібрання, на якому кожен учасник почувався, як удома. Водночас це був тужливий бенкет, бо багато учасників, включно з президентом та його дружиною, люб'язно говорили про те, як довго вони чекали зустрічі з Істинною Матір'ю.

Наступного дня, 10 грудня, учасники Азіатсько-тихоокеанського саміту перших леді 2019 зібралися в культурному центрі «НгараЧамайонг». Церемонія відкриття розпочалася зі звернення першої леді. Тоді моя посланниця і невістка, президентка Міжнародної федерації жінок за мир у всьому світі Мун Хон Сук прочитала моє звернення як засновниці. Через неї я передала свою любов не лише Палау, а й усій Океанії, вихідній точці тихоокеанської цивілізації. У минулому Батько Мун проголосив настання «Епохи тихоокеанського регіону», підкреслюючи провіденційну важливість Азіатсько-тихоокеанського регіону. 1992 року він каліграфічно написав китайськими ієрогліфами «Об'єднаний світ почнеться з Океанії», вознісши Богу молитви та виконавши інші духовні умови заради відновлення Океанії.

Завдяки 40-денному всесвітньому шляху відновлення Ханаану для заснування Чонільгук було закладено основу для Азіатсько-тихоокеанського об'єднання. Мене на національному рівні підтримали на Камбоджійському і Тайванському мітингах надії в листопаді, які були пов'язані з китайськими громадами в усьому світі. На Африканському саміті в Нігері я заручилася підтримкою Африки на континентальному рівні. Саміт мітингу надії та церемонія Благословення в Палау стали підґрунтям Азіатсько-тихоокеанського об'єднання.

Дружини президентів, учасниці Азіатсько-тихоокеанського саміту перших леді, з материнським серцем вирішили взятися за розв'язання фундаментальних проблем світу. Вони назвали цей захід Днем визволення жінок, який встановила Істинна Матір людства. Це був справжній жіночий день з іще однієї причини — на відміну від інших самітів, тут підготовку проводили саме жінки, яким чоловіки допомагали.

Наступного дня, 11 грудня, за підтримки уряду відбулася церемонія Благословення. Історичні події завжди долали певні труднощі, тож і ця не стала винятком. Напередодні церемонії близько опівночі секретаріат президента повідомив нам, що наш захід збігається в часі із засіданням з питань державного бюджету, тому президент не зможе прийти. Ця звістка була немов грім серед ясного неба, й ми відчули моральне спустошення. Однак наш дух відродився, коли наступного ранку перша леді Палау разом з іншими дружинами президентів увійшли до центру, де проходила церемонія Благословення, і ведучий радісно оголосив, що прибув президент і прямує до сцени.

Саміт перших леді і Благословення в Палау стали важливою віхою в Божому провидінні. Отже, Океанія стала вихідним пунктом тихоокеанської цивілізації, прикметною рисою якої є материнське серце, здатне віддавати знову і знову. Тихий океан відомий як символ миру, жіночності і, зокрема, материнства. Ми здобули цю перемогу не лише завдяки керівництву та населенню цієї прекрасної острівної держави, а й обидвом моїм невісткам і членам Федерації сімей Азійсько-

Тихоокеанського регіону, котрі об'єдналися в щирій молитві, із серцем, яке не могло залишити Небеса байдужими.

Ми — єдина сім'я і єдина Свята спільнота Небесного Батька. Я переконана, що зупинитися — означає зазнати невдачі; тоді як наполегливо продовжувати рух — це досягати успіху. Тому я безперервно прямую вперед, незважаючи на труднощі, які постають переді мною. Я маю бути матір'ю любові і доброзичливості, котра за будь-яких обставин, не помічаючи помилок, попіклується про все з материнським шімджон, широким, як океан. Тож нині я прокидаюся вночі, щоби вкрити всіх дітей світу ковдрою, коли вони сплять.

Квіти надії розквітають у Небесній Латинській Америці

Ми з чоловіком часто розмовляли про Латинську Америку. «Це місце, яке ми ніколи не забудемо», — казав він. «Саме Латинській Америці ми присвятили значну частину наших золотих років», — відповідала я. Мені зараз боляче, бо розумію, що багато ще належить зробити. Порівнюючи з іншими частинами світу, найревніших зусиль ми з чоловіком доклали в Латинській Америці. Ми присвячували себе й виконували умови під палючим сонцем; ми вкривалися пилом зголови до ніг, орючи поля надії. Навіть зараз, заплющивши очі, я яскраво бачу сцени провидіння, що розгорталися в Латинській Америці. Ця земля просякнута нашими з чоловіком сльозами і потом. Сьогодні, попри те, що іноді цей регіон здається пустелею відчаю, ми знову ростимо там квіти надії.

2005 року ми з Батьком Муном прибули до Сан-Паулу з метою заснування бразильського відділення Федерації всесвітнього миру. У цьому місті часто проходили засідання регіональної Ради миру. Я обрала Сан-Паулу для проведення там у серпні 2018 року саміту Латинської Америки та мітингу надії. Ці події запалили дух національного відродження у всій Латинській Америці. Опираючись на цей дух, Домініканська Республіка, що в Карибському басейні, прийняла мітинг надії, який пройшов 14-15 грудня 2019 року.

Урочисте відкриття саміту Латинської Америки та Карибського басейну відбулося в готелі «Hodelra Gran Almirante» та державній будівлі уряду в провінції Сантьяго Домініканської Республіки. У події взяли участь понад 500 осіб із 43 країн, включно з Бразилією, Мексикою, Аргентиною, Колумбією та Гватемалою. Були присутні, зокрема, Його

Високоповажність Президент Гватемали Джиммі Моралес та п'ятеро колишніх глав держав із Тринідаду і Тобаго, Нікарагуа, Еквадору, Болівії та Гаїті. Від Домініканської Республіки Президент Даніло Медіна призначив своїм офіційним представником губернаторку Сантьяго Анну-Марію Домінгес. Серед інших гостей — 10 діючих і колишніх спікерів парламентів, 30 парламентарів та десятки лідерів міжконфесійних і громадських організацій, бізнесу та медіа.

Колишня перша леді Нікарагуа Марія Флорес віддала шану нашим ідеалам у своєму вступному слові, а відтак моя посланниця і дочка, віцепрезидентка Міжнародної федерації жінок за мир у всьому світі, докторка Мун Сон Джин звернулася до присутніх, зачитавши мою промову. «Зрештою, справжній тривалий мир зможемо досягнути, лише коли пізнаємо і зрозуміємо Бога, нашого Небесного Батька, — сказала вона. — Тільки поєднавшись із Божою волею і провидінням, ми знайдемо незмінні рішення».

Потім докторка Мун вручила нагороди представникам з 15 країн і отримала сертифікат на моє ім'я, згідно з яким мене визнано Матір'ю миру та удостоєно звання почесної громадянки Домініканської Республіки.

Саміт завершився відкриттям відділення Міжнародної ради на вищому рівні за мир у Латинській Америці. Президент Міжнародної федерації всесвітнього миру доктор Томас Волш сказав, що рада служитиме форумом, на якому глави держав та урядів — як теперішні, так і колишні — зможуть об'єднати свій унікальний досвід у подоланні найсерйозніших проблем на шляху до побудови миру сьогодні. Четверо колишніх президентів — Ентоні Кармона (Тринідад і Тобаго), Розалія Артеага (Еквадор), Хоселерме Приверт (Гаїті) та Хайме Пас Самора (Болівія) — виступили з промовами і висловили свою рішучу підтримку. Колишній член Палати представників США, співголова Міжнародної асоціації парламентарів за мир (IAPP) Ден Бертон офіційно запропонував цю ініціативу, і всі присутні діючі та колишні глави держав погодилися поставити свої підписи.

Після саміту учасники приєдналися до дванадцятитисячної аудиторії Фестивалю миру і сім'ї на стадіоні «Гран-Арена-дель-Сібао». Родзинкою цієї прекрасної події стала церемонія Благословення 6000 пар. Президент Моралес відкрив церемонію, а мої дочка і зять, Мун Сон Джин і Пак Ін Суп, її провели. Муніципальна поліція Домініканської Республіки була співорганізатором цього Фестивалю миру і сім'ї, а сім'ї та друзі 4000 міських та 600 національних поліцейських прийшли, щоб відстояти ідеал «єдиної родини людства на чолі з нашим Небесним Батьком». Ін Суп і Сон Джин вручили нагороди 10 представникам цих мужніх громадян.

Мітинг надії в Домініканській Республіці пройшов успішно завдяки відданості лідерів та членів церкви усієї Латинської Америки, які не зупинилися, попри складні умови. Вони принесли квітку надії, яка розквітне в Небесній Латинській Америці. Я впевнена, що в майбутньому ця квітка ще довго примножуватиме благословення.

Шлях до єдиного небесного світу

Коли це все відбулося, я зрозуміла, що навіть якби ціле небо було паперовим, а всі моря — чорнильними, їх би не вистачило на те, щоб описати цей шлях сліз. Подолавши фізичні обмеження, ми далі рухалися вперед, навіть ризикуючи життям. Це був переможний шлях, завдяки якому втілилися наші сподівання та бажання. Нарешті в історії провидіння настала довгоочікувана епоха Небесної країни та Небесного континенту.

У кожної країни та континенту — свій унікальний шлях відновлення. Перші сім країн завершували його впродовж семи років після Святого Вознесіння Істинного Батька у 2012 році. Бог відтворив ці сім країн як Небесні країни.

На підставі реальної перемоги семи Небесних країн та Небесного континенту ми наблизились до історичного дня, коли, сповнені рішучості, зможемо досягнути кінцевої мети нашої подорожі — єдиного небесного світу.

Сполучені Штати — християнська країна на веденому духом континенті. Я хочу розповісти про шлях становлення США як Небесної країни. Шляхи християнства та США переплетені. Римська імперія легалізувала християнство 313 року. З Італійського півострова християнство, пройшовши Європою, зміцніло на Британських островах. Однак протягом наступного тисячоліття Велика Британія не спромоглася практикувати вчення Ісуса «любити свого ближнього, як самого себе». Вона поставила монарха главою церкви і створила державну монополію на релігію. До XVII століття Велика Британія міцніла, та разом з тим почала гнобити багатьох щирих послідовників Ісуса. Боже провидіння більше не могло там розвиватися, тож рушило на Захід із пуританами,

які мужньо перепливали неспокійний океан, шукаючи свободу віросповідання. Сполучені Штати, які ми бачимо сьогодні, з'явилися завдяки тим жертвним християнам.

Ми з чоловіком провели багато десятиліть у Сполучених Штатах. Завдяки глибокому християнському корінню і вірі її народу в Бога, ця країна має провіденційне значення для Небес. Проте ми зіткнулися з багатьма важкими випробуваннями на нашому шляху. Я вже розповідала, що в липні 1984 року уряд США відправив Батька Муна до в'язниці. Так само, як і десятиліттями раніше в Північній та Південній Кореї, це був випадок, коли комуністи та невідомі християни об'єдналися навколо спільної мети — протистояти Божій діяльності через Істинних Батьків. На щастя, багато праведних американських християн та політичних лідерів, як лівих, так і правих, виступили проти ув'язнення Батька Муна. Деякі пастори на знак протесту створили за Білим домом імпровізовані тюремні камери. Тисячі християнських лідерів відвідали тижневий семінар «Братство спільних страждань» у Вашингтоні, округ Колумбія, і приєдналися до Міжнародного альянсу меншин та Коаліції за свободу віросповідання. Люди честі з американського уряду, засобів масової інформації та духовенства засуджували ув'язнення Батька Муна як кричущий напад на свободу віросповідання. 1987 року ці люди об'єдналися в Американський конституційний комітет, а згодом — в Американську коаліцію свободи.

Протягом трьох років після звільнення Батька Муна з Данбері ми організовували поїздки 7000 представників духовенства до Кореї та Японії на розширену Міжконфесійну конференцію духовенства. Тисячі американських пасторів молилися біля Скелі сліз у Пусані, як десятиліттями раніше пророкував Батько Мун. 1996 року 5000 членів американського християнського духовенства взяли участь у наших семінарах з теми «Істинні сімейні цінності» та розпочали рух Благословення духовенства.

У листопаді 1997 року служителі всіх конфесій молилися на Благословенні 40 мільйонів пар на Роберт Ф. Кеннеді Меморіал Стедіум

у Вашингтоні, округ Колумбія. На цьому підґрунті в 2000 році на кордоні Північної та Південної Кореї ми заснували Конференцію американського духовенства з лідерства (American Clergy Leadership Conference — ACLC). Наступного року ACLC організувала тур виступів з темою «Ми вистоїмо» п'ятдесятьма штатами, під час якого ми з чоловіком проголошували в церквах правду про Ісуса та Істинних Батьків. ACLC стала рушійною силою близькосхідної мирної ініціативи, яка в 2003 році поховала хрест образи між євреями, християнами і мусульманами та в Єрусалимі коронувала Ісуса як справжнього короля.

Завдяки цьому та нашій діяльності протягом наступного десятиліття на великій зустрічі ACLC у Лас-Вегасі 2015 року я вперше заявила: «Я прийшла як Єдинородна Донька Бога та людства. Тож давайте разом втілювати Божу волю!». Священники вітали мої слова оваціями. «Чому ми досі не знали цієї істини?» — запитував дехто з них. «Чому цей очевидний факт ніколи не спадав нам на думку?» Я кинула виклик цим тисячам служителів: «21 століття — це епоха Істинних Батьків. Хто є обраним народом цього віку? Відповідь: ви! Ви — обрані люди 21 століття на чолі з Істинними Батьками».

Квітень 2019 року: Мати Мун з єпископом Ноелем Джонсом у церкві «Місто біженців», Лос-Анджелес, США

Відгукнувшись на цей заклик, Федерація сімей за мир та єдність і ACLC організували церемонії Благословення та мітинги надії «Мир починається з мене» для встановлення єдиного небесного світу в нью-йоркському «Медісон-сквер-гарден» у липні 2017 року, в «Нассау Колізей» на Лонг-Айленді в листопаді 2018 року, а також у Лос-Анджелесі і Лас-Вегасі у квітні та червні 2019 року. У Лос-Анджелесі, натхненний не лише ACLC, а й молоддю лос-анджелеської CARP, єпископ Ноель Джонс із церкви Місто біженців, колишній наставник президента США Барака Обами, засвідчив, що я — Мати миру.

«Докторку Хан Хак Джа спеціально послано для об'єднання людства», — оголосив він перед п'ятитисячною аудиторією і запросив усі пари отримати Благословення шлюбу. Наприкінці мітингу церква «Місто біженців» підняла прапор нашої Федерації сімей.

За пів року, 31 жовтня 2019 року, в готелі «Лотте», що в Сеулі, близько 700 представників духовенства, зокрема і 40 американців та 400 корейців, взяли участь у відкритті Конференції корейського духовенства з лідерства (Korean Clergy Leadership Conference — KCLC). 28 грудня 2019 року, на завершення мого 40-денного всесвітнього шляху відновлення Ханаану для заснування Чонільгук, духовенство з усього світу зібралося, щоби заснувати Всесвітню конференцію духовенства з лідерства (World Clergy Leadership Conference — WCLC). У пруденційному центрі в Ньюарку, що в штаті Нью-Джерсі, зібралося 25 тисяч учасників мітингу «Мир починається з мене»: до 400 американських церковнослужителів приєдналося понад 600 християнських служителів із 70 країн, зокрема 160 пасторів з Південної Кореї, а також видатні духовні лідери з Японії, Латинської Америки, Азії та Африки. З Європи прибули пастори із Всесвітньої ради церков — найбільшої у світі ради християн. Загалом 1000 християнських провідників об'єдналися під прапором єдиного небесного світу на чолі з нашим Небесним Батьком.

Я глибоко вдячна Небесам за Всесвітню конференцію духовенства з лідерства. Об'єднання християнства було частиною мого проголошення про те, що слід довести працю Істинного Батька до остаточного завершення, тож ця подія стала важливою віхою в цьому провидінні. На мітингу преподобна Пола Вайт, духовна радниця президента США Дональда Трампа, розповіла, в якому напрямку має рухатися США заради нашого Небесного Батька. Тоді виступили шестеро християнських лідерів як представники різних регіонів світу. Серед них Америку, зокрема, представляв архієпископ Джордж Август Столлінгс, Південну Корею — співголова KCLC преподобний Кім Су Ман й Африку — пророк Самуїл Радебе.

28 грудня 2019 року: Всесвітня конференція духовенства з лідерства (WCLC), Мітинг надії, Ньюарк, Нью-Джерсі

«Тільки цього року ми провели два Благословення в Південній Африці, — сказав пророк Радебе. — У червні під час національної церемонії Благословення, у якій взяли участь понад 60 000 людей, Істинна Мати вознесла молитву за звільнення молодих людей, які по жертвували своїм життям, борючись проти гноблення та несправедливості. Після цього 7 грудня на «ФНБ-стадіон» у Йоганнесбурзі ми провели континентальну церемонію Благословення для 200 000 людей та проголосили Небесну

Африку. Нині Африка — це Африка в центрі з Богом».

Тоді єпископ Ноель Джонс засвідчив: «Істинна Мати відкрила особливий погляд не тільки американському духовенству, а й усім нам. Хто зможе втілити цей глибокий бачення?».

На цьому підґрунті я проголосила своє послання: «Християнам слід зосередити увагу не тільки на Другому пришестві Христа, а й на його нареченій, Єдинородній Доньці. Небеса обрали корейський народ у цей історичний час і породили не лише Батька Муна в 1920 році, а й послали 1943 року Матір Мун, Єдинородну Доньку. Ми повинні знати, що Благословення, яке сьогодні дарувала Єдинородна Донька, Істинна Мати — це довгоочікувана мрія людства і бажання нашого Небесного Батька впродовж шести тисяч років». Промовивши ці слова, я заплакала. Серця всіх присутніх відчули ці сльози.

Під час заходу багато представників духовенства кардинально змінили свої попередні уявлення про наш рух. Я вірю, що Небеса можуть прийняти навіть слова одного священника як представника всього християнства: «Завдяки цій події я усвідомив, що чутки про Церкву об'єднання далекі від істини. Я зрозумів, що закривав очі та вуха перед істиною цієї групи, почувши що це “культ” чи “єретики”. Але ознайомившись із головною ідеєю Федерації сімей, я отримав потужне усвідомлення, що без небесного керівництва преподобний Мун Сон Мьон і докторка Хан Хак Джа не здійснили б такої неймовірної роботи».

Інші також ділилися схожими поглядами:

— Тепер мої релігійні уявлення змінилися; я відчуваю, наче став новонародженим християнин.

— Чому я виступав проти них? Я шкодую, що протистояв їм, не знаючи насправді, хто вони.

— Я зворушений. Я знаю, що Рух об'єднання виконує доручення Бога, тож відтепер я буду щиро допомагати їм у їхній діяльності.

— Мене зворушили усвідомлення того, що докторка Хан Хак Джа — Єдинородна Донька, а також її обіцянка побудувати чистий Едемський

сад за принципами Істинної Сім'ї.

Мій чоловік і я всім серцем любимо Америку та живемо заради її спасіння. Ця любов дозволила нам витримати роки критики та переслідувань, зокрема і дуже несправедливе ув'язнення Батька Муна, та зробити приношення всього цього заради Небесного Батька та людства.

Після Святого Вознесіння Істинного Батька в 2012 році я взяла на себе велике зобов'язання. Бог направляв мене, коли я долала тяжкі обставини та болючі випробування. І ось я завершила семирічний шлях, спрямований на навернення країн в обійми Бога. Останній 40-денний шлях наприкінці 2019 року — це незвіданий шлях пустелею як на небі, так і на землі. Моя мета — заснувати Боже Царство Чонільгук у світовому Ханаані. Цей шлях відновлення історії було завершено на глобальному саміті Бачення 2020 у Кореї в лютому 2020 року. Він став маяком надії, який запалили напередодні глобальних перетворень.

Народження небесного світу

Протягом десятиліть я тримала одну фотографію біля свого серця. І коли я заплющую очі, вона відразу постає перед очима. На світлині — жінка з маленькою дівчинкою на спині, яка тримає прапор Кореї. Її було зроблено на ринку Анджу мого рідного міста. Обличчя жінки сповнене відчаєм, і здається, ніби вона хоче вхопитися за когось і розповісти про свої складне становище.

Це фото моєї бабусі по материній лінії Чо Вон Мо, котра несе свою дочку — мою маму Хон Сун Е — на спині під час участі в Русі Першого березня за незалежність 1919 року. Мій дядько розповідав мені цю історію, коли ми розглядали це фото. На жаль, ми не взяли його зі собою, коли тікали з Півночі. Можливо, воно ще десь збереглося в моєму рідному місті.

І ще була дуже схожа фотографія бабусі Чо, яка махає прапором Кореї. Це фото було зроблено 15 серпня 1945 року, і на цій світлині вона несе на спині вже мене. Цього разу її обличчя сповнене радості, і вона готова обіймати всіх, кого зустрине.

Вирази її обличчя на обох фотографіях є протиставленням смутку втрати нації та радості її повернення. Так і наша скорбота за тим, що ми втратили Божий світ, незабаром перетвориться на радість з приводу його повернення.

З тієї миті, як я почала розуміти мову, моя бабуся, мамина мама, казала мені: «Бог — твій Батько». Її слова стали основою моєї віри. Вони вивели мене на шлях, яким я йду. Ми з чоловіком, Батьком Мун Сон Мьоном, усе своє життя прожили заради звільнення Божої Батьківщини. Нам немає чого соромитися або приховувати. Я ніколи не озиралася назад — ні

ліворуч, ні праворуч; я завжди дивилася лише вперед. Я ніколи не залежала від обставин: удень чи вночі — я ніколи не перебувала без Небесного Батька. У Кремлі ми сказали керівникам, що вони повинні знести пам'ятники Леніну і прийняти Бога. Ми також відкрито говорили в президентській резиденції в Північній Кореї. На цій основі президент Михайло Горбачов та голова Кім Ір Сен відкрили свої душі. Ми ніколи не вагалися на шляху до визволення Божої Батьківщини.

Щоразу, коли виникали кризи, Небесний Батько спрямовував нас стовпами вогню та хмар.

15 вересня 2012 року: Церемонія Святого Сонхва Батька Муна, який вознісся 3 вересня у віці 93 років. Близько 250 000 людей з усього світу зібралися, щоб віддати йому шану

Стоячи перед святим тілом Істинного Батька в 2012 році, я пообіцяла зі сльозами на очах: «До кінця своїх днів я обов'язково засну Чонільгук на землі!». За кожної нагоди я повторюю ці слова. Після вознесіння Істинного Батька я рушила вперед, як той Дон Кіхот, поширювати наше вчення та обіймати світ. Я кожного дня жила з думкою про свою

обіцянку Батькові Муну.

22 лютого 2013 року: Мати Мун проголошує прихід Божого Царства Чонільгук у Всесвітньому центрі миру, НІ Чонвон, Південна Корея

Республіка Корея не віддала шану Істинному Батькові під час його церемонії Сонхва. Ось чому я публічно зобов'язалася відновити сім країн до 2020 року та заснувати Чонільгук як подарунок йому. Після цього звершення до Кореї повернулася провіденційна можливість. Заклик тихоокеанської культури хьоджьон віддавати знову і знову має пустити коріння і дати видимі плоди в цій країні. Ці двері будуть відчинені не завжди.

Напередодні Нового року (наприкінці 2018) члени церкви з усієї Кореї зібралися у Всесвітньому центрі миру Чоншім, щоби помолитися за встановлення епохи Об'єднаної Небесної Кореї. Із вечора 2018 до ранкових годин нового 2019 року ми слізно просили Бога відновити корейську націю та звільнити Батьківщину нашого Небесного Батька.

Тієї зими та навесні я виступала на п'ятьох мітингах надії в Південній Кореї. У Сеулі взяло участь 100 000 людей. Ми популяризували об'єднання Північної та Південної Кореї під гаслом «Успадкуйте небесну

удачу, принесіть єдність країні».

Ми також провели мітинг на честь військ Організації Об'єднаних Націй, які допомогли Кореї під час Корейської війни. У провінції Чунчон наш мітинг проходив під гаслом «100-річчя Руху Першого березня та Руху за мир між Кореєю та Японією». У провінції Кьонсан ми провели мітинг для лідерів міст та громад, а в регіоні Хонам темою мітингу обрали «Нове життя на чолі з Істинною Матір'ю та становлення епохи тихоокеанської цивілізації».

В окрузі Ганджін були села, які багато років не чули крику новонароджених. Схожа ситуація склалася і в багатьох сільськогосподарських районах Кореї, тому що молоді жінки переїхали до міст. Ми провели «Мітинг надії за народження дітей та Істинні Сім'ї в окрузі Ганджін» та церемонію Благословення в трьох селах. У всьому окрузі Ганджін панувала святкова атмосфера. Я надіслала святі одєжі, які дуже цінувала, в подарунок зрілій парі, що була однією з представницьких пар під час церемонії Благословення. Пізніше вони подякували мені, бо в них народилися близнюки, після того як вони одягали цей одяг! Дивовижно, але три пари-учасниці цих церемоній Благословення народили близнюків. Крім того, наче впіймавши хвилю, корова місцевого фермера також народила телят-близнюків.

Голова округу надіслав відеозвернення, на якому він вклоняється на знак своєї подяки. Він сказав, що Корея переживає демографічний спад, бо надто мало укладають шлюбів та народжують дітей, тому кількість робочої сили скорочується. Він сказав, що церемонія Благословення Федерації сімей — це шлях справжнього патріотизму, адже тільки вона може врятувати країну.

Іноді я запитую себе: «Що принесе спасіння цьому світові для нашого Небесного Батька?». Не тільки в Кореї триває демографічний спад. Японія, Китай, Європа, Росія — в багатьох країнах і частинах світу народжуваність падає. Єдине розв'язання цієї проблеми — нести радість через Благословення шлюбів у гармонії з Небесним Батьком. Благословення обдаровує нас миром зсередини, приносить його в наші

сім'ї і громади, країни та світ, на небо і землю — Святу спільноту Небесних Батьків.

Сто років тому заради звільнення своєї Батьківщини моя бабуса підняла прапор Кореї, який вона до цього ховала біля грудей. Сьогодні, щоб звільнити батьківщину нашої глобальної родини, ми повинні підняти прапор Небесних Батьків, який ми ховали у своїх грудях. Так само, як і вона, ми повинні пристрасно жити заради Божого Царства Чонільгук.

Світанок нової історії стає дедалі яскравішим. Поява Єдинородної Доньки в провидінні відновлення подарувала людству нову надію. Ми завершуємо Небесне провидіння, несучи нашому глобальному селу послання Матері миру. Погляд 2020 привів нас на вершину гори. Тож нині усією душею привітаймо сонце, що сходить. Крокуймо разом у світлу, нову, багатонадійну епоху заснування Божого Царства Чонільгук.